

at jeg tror, at denne Skildring af al den Ulejlighed, Postvæsenet har med disse Blade, er noget overdreven. Postvæsenet har grumme ringe Ulejlighed med at besørge disse Blade. Det ligger langt tilbage i Tiden, da Forholdet var det, at naar man vilde have et Blad ekspederet med Posten til en bestemt Adressat, afleverede man blot en Seddel til Postvæsenet, og saa maatte det besørge Resten, holde en samlet Liste over alle disse Eksemplarer, udskrive en Liste for hvert enkelt Poststed eller, hver Gang der kom en Abonnent, udskrive hans Navn og Adresse og sende det til vedkommende Posthus. Hvis dette fremdeles var Forholdet, var der ganske vist meget Arbejde derved; men saaledes er Forholdet ikke mere. Det er længe siden, at det er blevet paalagt Bladene, at naar de vilde have omdelt den Slags Blade, skulde de til Postvæsenet aflevere en Liste i to Eksemplarer, et, som Postvæsenet kunde have liggende, og et, som kunde sendes til vedkommende Poststed. Saaledes faar de det nu indleveret vistnok alle Steder, og Postvæsenet har ikke andet at gøre dermed end at opbevare den ene Liste, sætte sit Stempel paa den anden og sende den ud til vedkommende Posthus. Listerne kommer færdige og bliver liggende, til Kvartalet er gaaet, og saa tæller de dem op; og de Adresser, de skal sendes ud til, faar de leveret, saa der er ikke saa megen Ulejlighed derved for Postvæsenet, som man skulde tro efter de Fremstillinger, som er givne deraf. Men derimod er der et betydeligt Arbejde for Bladene; de skal aflevere Listen i to Eksemplarer til Postvæsenet, og de skal have en Liste til deres eget Brug; de skal altsaa have Listen afskrevet 3 Gange. Imidlertid skal jeg ikke gøre nogen Indvending mod de 5 Øre; der kan være nogen Rimelighed i, at Postvæsenet ikke skal gøre dette Arbejde ganske gratis, selv om det kun er ringe. Jeg skønner heller ikke, at dette har mødt nogen synderlig Modstand fra Bladens Side, og Bladene har ellers haft ikke ringe Indflydelse paa denne Sag; deres Forenings Repræsentanter har jo bearbejdet Folketinget ganske grundigt for at faa det til at give Forslaget den Affattelse, det har faaet. Dersom der for alle de Eksemplarer, der nu omdales paa denne Maade, skal betales 5 Øre for hvert, vil der indkomme ca. 150,000 Kr.; men den højtærede Minister er jo ogsaa selv forberedt paa, og det kan man ogsaa ganske roligt være, at naar Bladene faar disse 5 Øre paa, anmelder de disse Frieksemplarer

eller Omdelingseksemplarer en Gang om Aaret i Stedet for 4 Gange, og saa betaler de kun 5 Øre en Gang om Aaret i Stedet for 5 Øre hvert Kvartal. Det kan ikke gælde for alle Abonnenterne, thi de Abonnenter, der først tegner sig i Kvartalets Løb, kan man jo først anmelde, naar de er komne, og de kommer drattende hele Tiden, medens Bladet udkommer. Men alle de Frieksemplarer, man har, vil man anmelde i Begyndelsen af Aaret, og give dem samlet paa en Gang og betale 5 Øre for, saa det kan nok være, at de 5 Øre ikke giver saa meget, som man har ventet.

Men foruden dette foreslaar den højtærede Minister jo en anden Ordning af Bladporten i det hele. Indtil 1902 var jo Forholdet det, at et Blad betalte for Omdeling $\frac{1}{2}$ Øre pr. Nummer for det Antal Numre, som regelmæssig udkom i et Kvartal, og ikke andet; og saa var der ved Siden deraf en Betaling for Opkrævningen og for at holde Regnskab med Abonnementsbetalingen. Men i 1902 gik man over til tillige at indføre Vægtbetaling. Imidlertid gjorde man det rigtignok paa den Maade, at ikke alle Blade kom til at svare dels en vis Betaling pr. Nummer og dels en Betaling efter Vægt i Forhold til, hvad Bladene vejede. Man indførte saadanne Vægtbestemmelser, at i det mindste 90 pCt. af Bladene slet ikke fik noget med dem at gøre; og saa gjorde man det tillige saa uheldigt, at naar et Blad vejede 35 g, kostede det ingen Ting efter Vægt, men hvis det vejede 36 g, maatte det, naar Loven skulde følges — jeg ved nu ikke, om Postvæsenet altid har fulgt den saa nøjagtigt —, betales som Tillæg til den halve Øre pr. Nummer 50 pCt. Det var slet ingen Bagatel for større Blade. Det Blad, jeg staar i Forhold til, kostede det mellem 6,000—7,000 Kr., idet det var saa uheldigt at veje noget over de 35 g. Nu foreslog den højtærede Minister i Fjor at forandre dette Forhold saaledes, at der blev en virkelig Fordeling mellem Bladene dels som Betaling for Omdelingen og dels en Betaling for Vægten, som selvfølgelig maatte gælde for alle Blade, hvad der ogsaa er fremhævet i Motiverne. Og for at det ikke skulde blive Bladene for dyrt — det var ikke Meningen at skaffe en forøget Indtægt ved denne Omlægning —, foreslog Ministeren samtidig at sætte den halve Øre ned til 0,4 Øre og saa indføre en Betaling efter Vægt af 8 Øre pr. kg. Denne Betaling vilde saa være kommet til at staa i ligefremt Forhold til Bladens Vægt, saaledes at de smaa Blade vilde